

"I østen stiger solen op"

B. S. Ingemann (1837)

		1	2	1	2	
Vers 1	I østen stiger solen op, den spreder guld på sky, går over hav og bjergetop, går over land og by.	F	F	C	F	
		F	Dm	C	C	
		Bb	Gm	Dm	C	
		F	C	F	F	
Vers 2	Den kommer fra den favre kyst, hvor paradiset lå; den bringer lys og liv og lyst til store og til små.	F	F	C	F	
		F	Dm	C	C	
		Bb	Gm	Dm	C	
		F	C	F	F	
Vers 3	Den hilser os endnu så smukt fra edens morgenrød, hvor træet stod med evig frugt, hvor livets væld udflød,	F	F	C	F	
		F	Dm	C	C	
		Bb	Gm	Dm	C	
		F	C	F	F	
Vers 4	Den hilser os fra lysets hjem, hvor størst Guds lys oprandt med stjernen over Bethlehem, som østens vise fandt.	F	F	C	F	
		F	Dm	C	C	
		Bb	Gm	Dm	C	
		F	C	F	F	
Vers 5	Og med Guds sol udgår fra øst en himmelsk glans på jord, et glimt fra paradises kyst, hvor livets abild gror.	F	F	C	F	
		F	Dm	C	C	
		Bb	Gm	Dm	C	
		F	C	F	F	
Vers 6	Og alle stjerner neje sig, hvor østens sol går frem: Den synes dem hin stjerne lig, der stod ved Bethlehem.	F	F	C	F	
		F	Dm	C	C	
		Bb	Gm	Dm	C	
		F	C	F	F	
Vers 7	Du soles sol fra Bethlehem! Hav tak og lov og pris for hvert et glimt fra lysets hjem og fra dit paradys.	F	F	C	F	
		F	Dm	C	C	
		Bb	Gm	Dm	C	
		F	C	F	F	